

[K. B. Andersen.]

Jeg sagde før, at det var et forslag tæt op ad udvalgets, den højtærede minister her har fremsat. Der er dog én undtagelse, nemlig med hensyn til de økonomiske rammer, hvor regeringen har ment det nødvendigt at møde med en kraftig begrænsning af det af udvalget foreslåede. Som forslaget nu foreligger, regnes der med en årlig driftsudgift på omkring 470 000 kr. Dette beløb er dog at betragte som en slags bruttoudgift, idet det er givet, at instituttets gennemførelse i nogen grad vil medføre besparelser med hensyn til forskningsarbejde om samme emner andre steder. Der peges f. eks. i betænkningen på, at om instituttet havde været i funktion, ville der i de senere år årligt kunne have været sparet 150 000-200 000 kr. alene på budgettet for arbejds- og socialministerierne. Sammenlignes udgiften til det påtænkte forskningsinstitut med de samlede udgifter til det arbejdsfelt, forskningen regnes at skulle angå — et beløb på over 2 milliarder kr. — kommer den forholdsvise forskningsudgift til at andrage adskilligt under 1 promille. Jeg kan helt tilslutte mig den højtærede socialminister med hensyn til det synspunkt, ministeren gjorde gældende ved Socialinspektørforeningens årsmøde i september: at hvis private virksomheder anvendte beløb af denne størrelsesorden uden at sikre sig fuldt indseende med, hvordan de blev anvendt, ville man anse deres ledere for dårlige forretningsmænd.

Jeg skal ikke udtale mig for bestemt om, hvorvidt disse forskningspenge vil vise sig at kunne spares ind mange gange, men jeg vil heller ikke afvise en formodning derom. Det er ikke meningen hermed at ville gøre instituttet blot til en „spareforanstaltning“, men det kan dog vist ikke på forhånd afvises, at et eller andet problem kunne vise sig at have på én gang bedre og billigere løsninger end de i øjeblikket praktiserede, når forholdene bliver gjort til genstand for en dygtig, uhildet og systematisk gennemgang, som vi ikke i dag har mulighed for.

Jeg vil sluttelig på mit partis vegne udtale håbet om, at dette lovforslag må få en let gang gennem tinget. Dets gennemførelse vil være af betydning for samfundsvidenskaberne. Det vil være af betydning for arbejdet i det høje ting, der ikke kan

betragte lovgivningen på det sociale område så lidt som på noget andet område som fuldt ud gennemført, før der råder klarhed over denne lovgivnings daglige virkning for den enkelte borger. Det saglige forskningsarbejde, som forslaget lægger grunden til, vil hjælpe os her i tinget til — hver ud fra sine principielle synspunkter — at træffe afgørelser om revisioner eller nydannelser inden for det vidtspændende sociale område med betydelig større sikkerhed for at nå de mål, vi sætter os, end vi i dag er i stand til.

Jeg giver på mit partis vegne tilsagn om velvillig og hurtig behandling af lovforslaget.

Lorentzen: Når man får at vide, at det offentlige årligt har en udgift på 2-3 milliarder kr. til formål af social karakter, er det naturligt, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt de trufne foranstaltninger er rigtige, eller om de lider af en eller anden mangel, som det var ønskeligt at få rettet, ligesom det også er naturligt, at man tænker på, om man har overset opgaver, som man i fremtiden bør søge at få løst. Der vil naturligvis også være enighed om, at den psykologiske baggrund for undersøgelsen, som jo spiller en overordentlig stor rolle, ikke altid vil være den samme, men vil variere fra tid til anden, og der vil være forskellige årsager hertil. Vurderingen af den psykologiske virkning af en lov vil nok være et område, hvor manden med den megen lærdom, videnskabsmanden, ikke altid vil være i stand til at hamle op med manden ude i det praktiske liv, der kender forholdene og ser på nært hold, hvordan den og den lov virker.

Det er for os forståeligt, at det spørgsmål opstår, om vi ikke kunne finde veje frem til oprettelse af en institution, der kan være samfundets gode vejleder i de meget vanskelige sociale spørgsmål, som det høje ting nu behandler og i fremtiden vil komme til at beskæftige sig med. Men, som udvalget, der har lavet denne store og sikkert dygtige betænkning, gør opmærksom på, har vi ingenlunde været uden socialforskning i Danmark i den tid, der er gået, og der nævnes en lang række betydelige arbejder, som enkeltpersoner og institutioner har udført og taget op, dels på